

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Samuel Friedman

tegen

Joods Actueel

Met twee brieven van 7 en 24 augustus 2014 dient de heer Samuel Friedman een klacht in tegen Joods Actueel. Aanleiding zijn twee artikels in Joods Actueel van respectievelijk juli 2014 onder de titel “Joods Actueel onderneemt stappen tegen ‘anoniem’ Joods blaadje” en augustus 2014 onder de titel ‘Recht van antwoord: Sam Friedman’.

Redacteur Guido Joris van Joods Actueel antwoordt met een mail van 27 maart 2015, waarop Samuel Friedman repliceert met een mail van 30 april 2015.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 9 juni 2015. Samuel Friedman en zijn advocaat Omar Souidi waren hierop aanwezig. Guido Joris vertegenwoordigde Joods Actueel.

DE FEITEN

Het eerste artikel gaat over een digitaal Jiddisch tijdschrift, Antverpene Tzeitung. Joods Actueel schrijft daarin dat Antverpene Tzeitung verschijnt zonder vermelding van een verantwoordelijke uitgever en noemt dat onwettig. Het wijst klager Samuel Friedman aan als de man achter Antverpene Tzeitung en voegt daar een aantal aantijgingen aan toe, onder meer dat Friedman bij verschillende Joodse verenigingen na interne ruzies de laan werd uitgestuurd, dat hij zichzelf promoveerde tot hoofd van zijn eigen Joodse veiligheidsdienst en dat hij ideologisch aanleunt bij een extremistische anti-Israël beweging. Het artikel citeert anonieme bronnen die Friedman ‘een uiterst manipulatief persoon’ noemen, met de ‘reputatie om confrontatie en conflicten op te zoeken’.

Het tweede artikel bevat een recht van antwoord van Samuel Friedman, waaruit Joods Actueel een aantal passages schrapt omdat ze naar eigen zeggen niet relevant waren, en waaraan het blad ook een aantal commentaren toevoegde.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager noemt het eerste artikel lasterlijk en een karaktermoord. Hij zegt dat Joods Actueel hem aanvalt omdat ze van mening verschillen over de staat Israël en over de vertegenwoordiging van de Joodse gemeenschap in België. Joods Actueel voert een haatcampagne, gebaseerd op leugens en ingegeven door een groep die met hem wil afrekenen, en handelt journalistiek niet onafhankelijk, zegt klager.

Klager wijst op een aantal fouten en onwaarheden. Hij geeft toe dat hij soms materiaal levert voor Antverpene Tzeitung, maar ontkent dat hij de verantwoordelijke uitgever is. Joods Actueel baseert die bewering op een artikel van professor Rosenberg, maar die heeft het in zijn publicatie volgens klager niet over hem, maar over zijn bijna naamgenoot Isaak Friedman.

Klager ontkent ook hij bij verschillende organisaties na interne geruzie de laan werd uitgestuurd. Hij staaft dat met mails van twee organisaties, die kort na publicatie van het

artikel aan Joods Actueel lieten weten dat er geen sprake was van ruzie en dat de passage over het ontslag niet klopte. Joods Actueel heeft daarover pas na zes maanden een korte rechtzetting gepubliceerd, terwijl dat meteen in het eerstvolgende nummer had gekund, aangezien daarin ook het recht van antwoord van klager stond.

Verder ontkent klager dat hij ooit ziekenhuisrabbijn wilde worden en dat hij zichzelf promoveerde tot hoofd van zijn eigen veiligheidsdienst, en neemt hij aanstoot aan de bewering dat hij aanleunt bij een extremistische anti-Israël beweging. Klager noemt zich wel antizionist, maar ontkent dat hij bij de betrokken beweging aanleunt. Het artikel stelt beweringen voor als feiten en schetst hem zo als een manipulator met negatieve trekken, zegt klager.

Hij is ook kwaad over de publicatie van een foto van hem met politica Annick De Ridder, waarvan hij aan Joods Actueel had gevraagd om die niet te publiceren omdat een orthodoxe Joodse man publiek niet spreekt met een vrouw tenzij het over formele zaken gaat, maar Joods Actueel publiceerde de foto toch, volgens klager om een verkeerde interpretatie uit te lokken.

Ten slotte vindt klager dat Joods Actueel hem voor publicatie van het eerste artikel had moeten contacteren met het oog op wederhoor, wat niet gebeurd is. Na publicatie stuurde hij een recht van antwoord, maar daarvan zijn slechts beperkte passages gepubliceerd. Joods Actueel heeft er stukken uit geschraapt en nieuwe onwaarheden aan toegevoegd, zegt klager, waarna hij een tweede recht van antwoord stuurde, dat Joods Actueel nooit publiceerde.

Joods Actueel zegt dat het artikel gebaseerd is op controleerbare feiten, publieke bronnen en geverifieerde anonieme bronnen. De passage dat klager materiaal levert voor Antverpene Tzeitung, is gebaseerd op feitelijke observaties en op de getuigenissen van een politicus en professor Rosenberg. Volgens Joods Actueel duidde Rosenberg klager wel degelijk aan als de man achter Antverpene Zeitung, en ging de naamsverwisseling in zijn publicatie alleen over het voorzitterschap van de organisatie SPT en niet over Antverpene Zeitung. Bovendien geeft klager zelf toe dat hij nauw verbonden is met Antverpene Tzeitung, zegt Joods Actueel. De beweringen over het moeilijke karakter van klager en de interne ruzies bij verschillende organisaties zijn volgens Joods Actueel gebaseerd op verschillende bronnen die anoniem wensen te blijven.

Joods Actueel voert ten slotte aan dat het zich inschikkelijk heeft getoond ten aanzien van klager door een recht van antwoord te publiceren dat eigenlijk niet voldeed aan de wettelijke vereisten. En daarbovenop kwam nog een rechtzetting over het ontslag van klager door twee organisaties, nadat de redactie een mail van de organisaties had ontvangen. Tegelijk geeft Joods Actueel toe dat het beter was geweest om klager in het eerste artikel wederhoor te geven.

BESLISSING

Het eerste artikel uit ernstige beschuldigingen ten aanzien van klager zonder hem wederhoor te geven. Joods Actueel publiceert in het tweede artikel wel een wederwoord onder de vorm van een ingekort en becommentarieerd recht van antwoord, en herroept zes maanden later in een korte rechtzetting de foute beweringen over het ontslag van klager bij twee Joodse organisaties. Maar gezien de ernst van de beschuldigingen die de eer en de goede naam van klager betreffen, is de Raad van oordeel dat het wederwoord en de rechtzetting achteraf het gebrek aan wederhoor vooraf onvoldoende compenseren, en dat het eerste artikel niet strookt met artikel 20 van de code dat bepaalt: *‘Wanneer een journalist in zijn berichtgeving zelf ernstige beschuldigingen uit, met name wanneer die de eer en de goede naam betreffen, is het*

aangewezen dat hij de betrokkene voor de publicatie of de uitzending contacteert en hem loyaal de kans biedt hierop te reageren '.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 18 juni 2015